

„Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes i naveky.“

(Žd 13:8)

OBEŽNÍK

AUGUST 1987

Veľmi srdečne vás všetkých zdravím v drahom Pánovom mene Slovom z listu Títovi 1:1-3: **„Pavel, služobník Boží a apoštol Ježiša Krista pre vieru vyvolených Božích a pre známosť pravdy, pravdy, ktorá sa dosvedčuje v pobožnom putovaní, na základe nádeje večného života, ktorý zasľúbil neklamný Bôh pred večnými časmi a zjavil vo svojich vlastných časoch svoje Slovo kázňou, ktorou som ja poverený podľa nariadenia nášho Spasiteľa Boha...“** [Tt 1:1-3]

Pavol mohol toto vyhlásenie umiestniť na začiatok ktoréhokoľvek zo svojich listov a rovnako by sa tento text mohol stať mottom každého kázania skutočného Božieho muža. Boh má len jeden plán, len jednu Cirkev, len jeden spôsob, akým koná. Výraz **„Boží služobník“**, ktorý Pavol správne na seba vzťahuje, znamená, že plnil príkazy svojho Pána a poslúchal pokyny, ktoré dostal. Sluha robí to, čo mu jeho pán prikáže. Pôvodne malo slovo **„sluha“** dokonca význam otroka – človeka úplne odovzdaného a oddaného svojmu pánovi, ktorý neplní svoju vôľu, ale vôľu svojho pána.

Pojem **„apoštol Ježiša Krista“** v skutočnosti znamená „ten, koho poslal sám Ježiš Kristus“. To znamená, že sme ním boli povolaní a poverení – nie domnienka, ale doslovné a skutočné povolanie do služby Slova. Pavol sa na to odvoláva na inom mieste, keď píše: „... **na čo som ja postavený za hlásateľa a apoštola, hovorím pravdu v Kristovi, neklamem, za učiteľa pohanov vo viere a v pravde.**“ [1Tm 2:7] Boží služobník v Novom zákone je poslanec, apoštol Ježiša Krista. Ako taký zastupuje vieru Božích vyvolených. Vyvolenie nie je učenie, ale skutok, ktorý vykonal sám Boh pred založením sveta. Peter píše:

„Ale vy ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud, určený byť Božím vlastníctvom, aby ste zvestovali cnosti toho, ktorý vás povolal zo tmy do svojho predivného svetla...“ [1Pt 2:9]

Všetko, čo sa v Biblii píše o vyvolených, platí aj dnes a je nimi prežívané. Ešte pred začiatkom času boli ich mená zapísané v knihe života zabitého Baránka (Zj 13:8). Vo svojej večnej láske nás predurčil, aby sme boli synmi podľa jeho dobrej vôle. Preto ho môžeme bez námahy milovať so všetkým, čo v nás je, v jeho vlastnej láske. To je vyjadrené hlbokou túžbou po našom Pánovi. Veď ON stvoril jednotu bytia so svojimi – skutočné spoločn-

stvo Ducha, ktoré spája každého jednotlivca s Bohom a všetkých vyvolených navzájom.

Ďalej apoštol uvádza skutočnosť, že zastáva poznanie pravdy, ktoré sa prejavuje v zbožnom živote. Existuje poznanie, ktoré vedie pomimo pravdy, ktoré sa nadúva a robí človeka domýšľavým. Čo však znamená biblické poznanie, si môžeme prečítať v 1 Kor 12, od verša 4. Pavol tam píše o deviatich duchovných daroch a na prvom mieste menuje dar múdrosti a dar známosti. Vďaka týmto dvom darom je zo Slova predkladaná všeobsiahla Božia rada. V 1 Kor 14 sa Pavol opäť zaoberá darmi a službami v Cirkvi. Verš 6 hovorí: **„No, teraz, bratia, keby som prišiel k vám hovoriac jazykmi, čo by som vám prospel, keby som vám nehovoril buď zjavením buď známostou buď prorocktvom buď učením?“** [1Kor 14:6] Mnohokrát som vo svojej službe zažil, že mi boli počas kázania zjavené prorocké súvislosti, ako aj slová poznania, múdrosti a poučenia. To môžu určite dosvedčiť tisíce ľudí na celom svete. Nejde o službu človeka, ale o dary Ducha, ktoré Boh používa na požehnanie svojho ľudu prostredníctvom ním ustanovenej služby. To, že Pán používa ľudí, nie je nič nové. Proroci a apoštoli vždy najprv od Boha obdržali to, čo zvestovali ľuďom a čo nám odovzdali, a nepriniesli si to sami od seba.

Je nesmierne dôležité rozpoznať, čo Boh v danom čase robí. Pán vtedy vyčítal učiteľom zákona: **„Beda vám, zákonníkom, že ste vzali kľúč známosti; sami ste nevošli a vchádzajúcim ste bránili.“** [Lk 11:52] Zachariáš vo svojej prorockej reči, keď hovoril o Jánovej službe, povedal: **„A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pojdeš pred tvárou Pánovou pripraviť jeho cesty, dať jeho ľudu známost spásenia, záležajúceho v odpustení ich hriechov...“** [Lk 1:76-77] Boh má záujem na tom, aby sme ho poznali, aby sme poznali v akom čase žijeme a akú zvesť nám dal. Výsledkom poznania Boha je vždy Ježiš Kristus. Pavol píše: **„... aby boli potešené ich srdcia, spojených v jedno v láske, a to cieľom všetkého bohatstva plnosti rozumu, cieľom pravého poznania tajomstva Boha a Otca a Krista, v ktorom sú skryté všetky poklady múdrosti a známosti.“** [Kol 2:2-3] Môžeme pokojne zabudnúť na všetku múdrosť a poznanie, ktorých obsahom a stredobodom nie je Kristus. Je to len vec samospravodlivosti, ktorá nikomu neprospieva, ale mnohým bráni v dosiahnutí toho pravého.

Pavol píše Kolosanom: **„Ale teraz složte aj vy to všetko: hnev, prchkosť, zlosť, rúhanie, mrzkomluvu zo svojich úst. Neluhajte jeden druhého, keď ste vyzliekli starého človeka s jeho skutkami**

a obliekli nového, obnovujúceho sa cieľom pravej známosti, podľa obrazu toho, ktorý ho stvoril...” [Kol 3:8-10]

Rovnako silné je aj Slovo v Ef 1:17: „ **... žeby Bôh nášho Pána Ježiša Krista, Otec slávy, ráčil vám dať ducha múdrosti a zjavenia pravým poznaním jeho...**“ [Ef 1:17]

Pavol sa podrobnejšie venuje nádeji, ktorú veriaci nosí vo svojom srdci, v Rim 5 a v tejto súvislosti sa zaoberá aj myšlienkou skúšky. Píše sa v ňom: „ **... a trpezlivosť dokázanosť a dokázanosť nádej, a taká nádej nezahanbuje, lebo láska Božia je vyliata v našich srdciach skrze Svätého Ducha, ktorý nám je daný.**“ [Rm 5:4-5] V Jakubovom liste 5:7-11 nájdeme v tejto súvislosti tiež veľmi dôležitý text. Vo veršoch 10 a 11 nás apoštol nabáda, aby sme si vzali príklad z trpezlivého vytrvania prorokov, ktorí hovorili v Pánovom mene, a chváli tých, ktorí trpezlivo znášali. Jób je dokonca spomenutý menom, keď Jakub poukazuje na odmenu, ktorú mu Pán pripravil po jeho utrpení. Tak aj my musíme vytrvať, kým nepríde pozdný dážď, kým nenastane dvojnásobná náhrada ako u Jóba a kým nebude zožatá úroda.

V liste Rimanom 5 sa spomína Božia láska ako dôvod pevnej vytrvalosti, skúšky a nádeje, ktorá nevedie k sklamaniu. Píše sa tam: „ **... lebo láska Božia je vyliata v našich srdciach skrze Svätého Ducha...**“ (verš 5). Ani o tom nemá zmysel filozofovať, ale je nutné, aby sme to popravde zažili. O Božej láske je napísané, že nikdy nekončí – jednoducho preto, že nikdy nezačala. Zostáva na večnosť a tí, do ktorých srdc je skutočne vyliata, sa zo smrteľných tvorov stávajú večne žijúcimi Božími synmi a dcérami. Všetci, ktorí milujú len obmedzeným spôsobom, a to dokonca aj roky, ešte nenosia v srdci večnú Božiu lásku. Existuje dočasné pomazanie Duchom Svätým, ktoré prijali veľmi mnohí. Môže byť spojené s ohromnými emocionálnymi zážitkami a dokonca s pôsobením darov bez toho, aby v duši došlo k znovuzrodeniu a obnoveniu. Existuje však aj zapečatenie Duchom, ktoré platí naveky. Dostanú ho len vyvolení, ktorí tvoria zástup premožiteľov, víťazov, ktorí vychádzajú z každého cirkevného časového obdobia.

Zo slobodnej vôle lásky Boh znovuzrodil svojich synov a dcéry prostredníctvom semena svojho večného Slova. Sú teda božského pôvodu a tvoria Cirkev prvorodených. Milujú Boha ako svojho Otca a všetky jeho deti (1Jn 5:1). Na základe toho môže každý sám určiť, či táto nekonečná božská láska bola prostredníctvom skutočného naplnenia Duchom Svätým vložená do našich srdc. Často sa pozemská náboženská náklonnosť medzi rovnako zmýšľajúcimi ľuďmi nazýva „božská láska“. Ide však o dve zásadne odlišné veci, ktoré sa nesmú navzájom zamieňať. Na ľuďoch, ktorí veria a myslia si

to isté, majú sa radi a sú si naklonení, nie je nič zvláštne. S tým sa stretávame v každej denominácii, dokonca aj v svetských združeniach a kluboch. To nemá s Božou láskou nič spoločné.

Láska má úplne iné vlastnosti a kritériá. Nekončí tam, kde sa končí zhoda, ale verí za iných, znáša sa s inými atď. Božia láska zachraňuje, zmieruje, odpúšťa a obetuje sa za blížneho. Preto Ján píše: „**Po tom sme poznali lásku Božiu, že On položil za nás svoju dušu. Aj my sme povinní klásť duše za bratov.**“ [1J 3:16] Len táto láska tam vstúpi. S tými, ktorí boli vymilovaní, sa vráti späť do svojho východiskového bodu. Amen.

Pavol v liste Títovi ďalej predkladá, že neomylný Boh už pred dávnymi vekmi prisľúbil večný život. Pokračuje: „... **zjavil vo svojich vlastných časoch svoje Slovo...**“ [Ti 1:3] Boh bdie nad svojím Slovom, aby v určenom čase splnil určené zasľúbenia. Jeho plán spásy je oznámený prostredníctvom kázania zjaveného Slova. Apoštol zdôraznil svoje zvestovanie a zvesť, ktorú priniesol, keď napísal: „... **kázňou, ktorou som ja poverený podľa nariadenia nášho Spasiteľa Boha.**“ [Ti 1:3] Týmto spôsobom nestaval do popredia sám seba, ale pravdivo svedčil, že jeho kázanie sa uskutočňuje na základe priameho Božieho poverenia. Kto to nemôže povedať, urobí dobre, ak si vyberie iné povolanie, aby už nestál v ceste sebe a iným.

Ak spomíname brata Branhamu, je to len preto, že vieme, že dostal priame poverenie od Boha a bol rovnako ako Pavol nadprirodzene povolaný do služby. Aj jeho zvestovanie bolo v súlade s Pavlovým. Ako každý pravý Boží muž poznal miesto a čas svojho povolania a dokázal presne zopakovať, čo mu Pán povedal. Vždy, keď k nemu prehovoril sám Pán alebo anjel, ktorý bol k nemu poslaný, vedel potom uviesť deň a miesto. Ja môžem dosvedčiť to isté.

Počas mojej poslednej návštevy vo východnej Európe som dal bratom a sestrám príležitosť položiť otázky, ktoré im ležali na srdci. Bol som však veľmi prekvapený, keď sa ma zrazu jeden brat pred všetkými opýtal: „Brat Frank, Pán k tebe hovoril po anglicky alebo po nemecky?“ Hoci som takúto otázku nečakal, samozrejme som mu bez váhania odpovedal: „V nemčine.“ Zakaždým, od 2. apríla 1962 do 28. decembra 1983, ma Jeho reč nielenže uviedla do absolútneho úžasu, ale bol som aj ohromený jasným prednesom. Ešte aj dnes na mňa robí dojem, ako jasne vyslovoval každé slovo, dokonca aj každú poslednú slabiku. Pán je živý, nie je nejakou zbožnou predstavou, On hovorí a koná vo svojej zvrchovanosti tak, ako si to zaumienil.

S vďačnosťou uznávame, že skrze prorocko-apoštolskú zvesť Boh priviedol svoj ľud do aktuálneho stavu podľa pripraveného časového plánu svojej spásnej rady. Zdôraznil veci, na ktorých teraz skutočne záleží, a očakáva,

že všetci, ktorí chcú pred ním obstať, si ich vezmú k srdcu, budú im poslušní a budú ich vyžívať. Tí, ktorí veria, že zvesť zjaveného Slova konečného času, ktorá obsahuje zaslúbenia pre tento čas, predchádza druhému Kristovmu príchodu, sa musia pod ňu skloniť a hlásiť sa k nej bez akýchkoľvek výnimiek.

Zvestovanie muža poslaného Bohom je pravdivé a nepotrebuje opravu. Oni tiež boli vedení od poznania k poznaniu, od jasnosti k jasnosti a od pravdy k pravde, ale človek poslaný Bohom sa nikdy nemusel vo svojom učení opravovať. Koho Boh naozaj posielal, ten hlása Božie Slovo a Božie Slovo je pravdivé a trvá naveky. Tam, kde sa pod zámienkou zvláštnych zjavení hlásajú stále nové a nové učenia, ktoré neobstoja v skúške Slovom, tam sa vždy nastupuje na iný kurz, aby boli ľudia „držaní v línii“. Pôsobia tam zbožní duchovia, ale nie Duch Svätý. Pravá Božia láska spája s neomylným Slovom, v ktorom niet žiadneho bludu. Každý človek naplnený Božím Duchom sa bude správať úplne normálne a prirodzene vo všetkých oblastiach. Nepredvádza nič teatrálné, všetko je úprimné a dôveryhodné. Nech nám to Boh všetkým daruje. Amen.

Správa z misijných ciest

S hlbokou vďačnosťou môžem informovať o šírení Slova do celého sveta. Ešte nikdy sa nestalo, aby bol celý rok naplnený misijnými cestami a stretnutiami ako tento. Okrem toho boli kázne vytlačené v rôznych krajinách a mnohých jazykoch. Musíme tiež dotlačiť veľké množstvá, pretože dopyt po nich neustále rastie. Božia zvesť sa dostáva k ľuďom vo všetkých krajinách, jazykoch a národoch, či už vo forme brožúr alebo na kazetách. Z toho, že Boh poslal hlad po svojom Slove, vidíme, že sa naplnilo Písmo. To ON sa postaral o to, aby bolo jeho Slovo ako duchovný pokrm, ako čerstvá manna k dispozícii. Bez domýšľavosti môžeme na slávu Pána vyznať, že sme skutočne prijali Slovo tejto hodiny, Božiu zvesť pre tento čas.

Ako sa dalo očakávať, Boh znovu otvoril dvere aj do východoeurópskych krajín. Moje nedávne návštevy Rumunska a ČSSR ma premohli. Želám si len, aby všetci mohli zažiť vďačnosť týchto bratov a sestier. Doteraz bolo nemysliteľné, aby v socialisticko-komunistickej a ateistickej krajine dokonca polícia strážila krst pod holým nebom. Ako biblickí veriaci prijímame aj tú časť, ktorá nám hovorí, že každá autorita je ustanovená Bohom a že je našou povinnosťou sa za ňu modliť (Rm 13). Tak ako rešpektujeme božský poriadok, uznávame aj ten ľudský, bez ohľadu na jeho charakter.

Všetkým, ktorí naďalej s bezvýhradnou dôverou podporujú túto misijnú prácu, chcem z celého srdca poďakovať. Nech Pán odmení vašu vernosť. Viac ako kedykoľvek predtým sa zverujem vašim každodenným modlitbám. Veľmi mi leží na srdci, aby sa Boh zjavil, ako zasľúbil, potvrdil svoje Slovo a naplnil svoje zasľúbenia.

Nech je Božia milosť s vami všetkými.

V poverení Božom pôsobiaci

